

VLIEGTUIGMAATSCHAPPIJ RONDON TERUG

Blijspel voor 6 dames

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VLIEGTUIGMAATSCHAPPIJ RONDON TERUG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Agnes: Stewardess van VRT. Recht door zee, doortastend type.
Manusje van alles.

Pieterneel: volkse, oudere, vrouw Angstig, zenuwachtig type.

Gaby: snob. Heeft het hoog in haar bol. Komt in uitdrukking in woord,
gebaar en kleding

Siska: piloot. Onzeker type.

Jans ter Vure: gewoon type.

Ida (Kees) ter Vure: buurvrouw van Jans. Verkleed als man. Moeite
doen om als man over te komen.

DECOR:

Stelt een wachtruimte voor. In de achterwand deur met plaatje: "naar
de vliegtuigen"

Op de achterwand de naam van de vliegmaatschappij

Vanuit de zaal gezien:

Links is deur van opkomst.

Rechts deur met privé.

Links op toneel staat de balie, rechts zitje waar passagiers kunnen
wachten.

Aan de wand verscheidene posters van bv vliegtuigen.

AANDACHTSPUNTEN:

Regelmatig klinkt er een stem die mededelingen omroept.

Spelers "bevrozen" dan en luisteren aandachtig.

De rol van Pieterneel kan evt in het plaatselijke dialect gesproken
worden

Ida (Kees) hoest regelmatig (*staat niet altijd in de tekst aangegeven*)
en pakt steeds aan (slecht vastgeplakte) snor

VOOR MEER TONEELSPLEN ZIE: WWW.JECO.NL en WWW.JECO.BE

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat is de lege wachtruimte te zien. Evt is het nog donker)

AGNES: *(op gekleed als stewardess, loopt balie alles opruimen netjes leggen)* Nou de dag des oordeels dan. De eerste dag van vliegmaatschappij Rndom Terug. Ben benieuwd hoe deze dag zal verlopen. *(telefoon gaat, opnemen)* Goedemorgen met de V RT ... nee, nee niet met de RET. ... met *(overdreven)* de VRT. ... De RET is een trammaatschappij en wij zijn een vliegmaatschappij. ... het verschil? Nou behalve ettelijke miljoenen blijven hun aan de grond en de bedoeling is dat wij de lucht in gaan. ... Inderdaad wij hebben vliegtuigen.. dat is te zeggen een vliegtuig. O U heeft de advertentie zien staan... Inderdaad, vandaag is de eerste dag en eerlijk gezegd bent u de eerste beller ... Nee, daar heeft u niks mee gewonnen. Wij zijn ijzersterk in ..eh onze service en prijzen. ... Hoe bedoelt u? ... Nou gewoon de R staat voor rondom en de T voor terug zet daar vliegmaatschappij voor en u heeft onze naam. ... Dat is prima onze site zal ondertussen ook wel in de lucht zijn. ... Precies daar staan al onze bestemmingen op en de prijzen. ... Is goed hoor, bedankt voor het telefoontje en nog een prettige dag. *(telefoon neer)* Nou die had niet hoeven bellen, had zo wel op de site kunnen kijken. Maar goed eens kijken, wat was ik ook al weer aan het doen? *(nadenkend)* Eigenlijk niks, wachten op de eerste passagier dus. *(kijkt horloge)* Dat kan nooit meer zo lang duren, het vliegtuig vertrekt over een tijdje en ze moeten op tijd inchecken dus...

PIETERNEL: *(eenvoudig gekleed, ouderwets koffertje bij)* Hall.. Hallo ben ik hier goed?

AGNES: Dat ligt eraan mevrouw. Bij welke vliegmaatschappij moet u zijn?

PIETERNEL: Bij.. bij die nieuwe. Die pas begonnen is.

AGNES: Dan bent u goed. Wij zijn inderdaad pas begonnen. Van harte welkom. U heeft de juiste papieren bij u?

PIETERNEL: *(naar balie)* Ik heb inderdaad papieren gekregen maar ik snap er niks van. Er zit een ticket met allerlei papieren met van die kleine lettertjes bij die ik nog niet eens kan lezen. U moet weten dat ik mijn leesbril kwijt ben en nu kan ik die kleine lettertjes dus niet lezen. Zijn die belangrijk? Ik bedoel wordt ik overhoord?

AGNES: Welnee, hoe komt u daar nou bij? Wij moeten die papieren volgens de wet opsturen. Dan kunt naderhand nooit zeggen dat u niet gewaarschuwd bent.... Als er iets gebeurd.

PIETERNEL: Iets.. iets gebeurd? Wat.. wat moet er dan gebeuren?

AGNES: Och niks om u druk om te maken. Maar een ongelukje zit in een klein hoekje, zelfs in de lucht. (*wegwerpgebaar*) Wij moeten die papieren erbij doen, dat is alles. Echt niks om u druk om te maken hoor.

PIETERNEL: Dat.. dat doe ik eigenlijk wel. U.. u moet weten dat ik nog nooit gevlogen heb.

AGNES: O, nou dan is het dubbel spannend voor u. De eerste keer dat u vliegt en ook nog eens met een nieuwe maatschappij. U bent echt een bofferd mevrouw. Maar mag ik uw papieren dan kan ik u inchecken.

PIETERNEL: O .. O ja. (*zoekt in handtas*) Waar.. waar heb ik ze nu toch gelaten? Ik.. ik moet ze bij hebben. Heb thuis nog gekeken dat ik ze had. Maar waar zijn ze dan? (*verschrikt*) Ik zal ze toch niet op de keukentafel hebben liggen? Ik.. ik bedoel toen ik keek dat ik ze bij had? Ik heb wel vijf keer gecontroleerd of ik ze bij had en nu... Per ongeluk op de tafel gelegd en niet in mijn tas gedaan? (*paniekerig*) O wat moet ik nu doen? Het vliegtuig vertrekt direct en dan zonder mij en wat zal ons Zus dan wel niet zeggen als ik niet uit het vliegtuig stap?

AGNES: Rustig maar, rustig maar. Kijkt u nu eens goed in uw tas. Ik weet zeker dat de papieren erin zitten. U heeft ze waarschijnlijk zo goed opgeborgen dat u ze even niet kunt vinden.

PIETERNEL: Zou u denken? (*zoekt in tas, haalt enveloppe eruit*) U heeft helemaal gelijk. Hier zijn ze. (*opgelucht*) Phoe, wat een opluchting. Dacht echt dat ik ze vergeten was en dat Bertus mij weer op moest komen halen. (*geeft papieren aan A*)

AGNES: (*aanpakken en inchecken*)

PIETERNEL: (*rond kijken*) Ziet er echt heel mooi uit. (*wijst deur achterwand*) O kijk daar staat zeker het vliegtuig geparkeerd?

AGNES: (*omkijken*) Inderdaad, maar u moet eerst nog door de security en daarna door de slurf. Maar dat wijst zichzelf straks allemaal.

PIETERNEL: Security? Wie is dat en door de slurf? Moet ik door een soort van stofzuigerslurf kruipen? O maar dat kan ik niet. Ik heb het aan mijn knieën en mag van de specialist niet kruipen. Die tijd ligt ver achter u zei hij nog. Thuis moet Bertus altijd het vuil vanonder het vloerkleed vegen, dat kan ik echt niet meer.

AGNES: Nee, nee de security kijkt even of u geen verboden spullen meeneemt en een slurf noemen wij zodat u ..eh droog in het vliegtuig kunt komen.

PIETERNEL: *(kijkt omhoog)* Hoezo hebben jullie een lek dan?

AGNES: Nee, nee. Maar als het regent hoeft u niet door de regen. U stapt zo van de ..eh wachtruimte door de slurf in het vliegtuig. Begrijpt u?

PIETERNEL: Ik.. ik ..eh denk het wel. Het is allemaal wel spannend hoor. U moet begrijpen dat ik nog nooit gevlogen heb. Heb last van hoogtevrees, dus zet mij maar niet aan een raampje.

AGNES: Dat zei u net ook al. Kijk eens hier zijn uw papieren weer terug en ik heb u een stoel aan het gangpad gegeven. Niet aan het raampje.

PIETERNEL: Heel fijn juffrouw. Dat is ook al een geruststelling. U moet weten dat ik al misselijk wordt als ik meer dan een meter van de grond sta. Ik ben eens in de Efteling in dat ding geweest dat omhoog gaat en dan ronddraait. Och hoe heet het ook weer?
(nadenkend)

AGNES: Ik weet wat u bedoelt.

PIETERNEL: Echt? Nu al? Nou mijn Bertus zegt dat hij mij na al die jaren nog steeds niet begrijpt. Ik kan echt niet op de naam van dat ding komen. Maar goed, wij erin dus want dat was leuk zei mijn Bertus. Kun je heel ver kijken zei mijn Bertus ook nog. Nou dat heb ik geweten. Gelukkig kun je daar op een bank zitten. Man ik heb mijn ogen stijf dicht geknepen toen dat ding omhoog zoefde. Ben nog nooit zo bang geweest. En gegild dat ik heb, volgens mijn Bertus dan. Ik weet dat zelf niet meer, zo bang was ik. Nee, dat doe ik nooit meer.

AGNES: Och u zult daar nu geen last van hebben. Het is net alsof u thuis in eens stoel zit.

PIETERNEL: Echt? O nou dat stelt me gerust. Hoewel de stoelen bij ons thuis aan het verslijten zijn. Ze kraken nog erger dan ik. Maar ja mijn Bertus zegt altijd krakende wagens gaan het langs mee en...

AGNES: *(wijst zitje)* U kunt daar plaats nemen en wachten tot ik u roep.

PIETERNEL: O, leuk. Mooie stoelen zo te zien. Dus daar kan ik gaan zitten?

AGNES: Inderdaad.

PIETERNEL: Nou dat zullen we dan eens doen. Dank u hartelijk juffrouw. *(pakt alles en loopt richting zitje)*

STEM: Willen alle passagiers voor vlucht KL346 naar Nairobi naar gate 12 gaan?

PIETERNEL: *(stokstijf staan, langzaam omdraaien)* Wat.. wat moeten we nu doen? Naar welk gat moet ik gaan?

AGNES: *(wegwerpgebaar)* Dat is niet voor ons. Dat is voor andere reizigers. Gaat u daar maar lekker zitten hoor.

PIETERNEL: O gelukkig, ik wist echt niet wat ik moest doen. *(doorlopen, stoppen omdraaien)* Nu weet ik hoe dat ding heet. Dat ding in de Efteling. Dat was de... He, nu ben ik het opeens kwijt. Nu weet ik het niet meer. He wat vervelend nu. *(hoofdschudden en in zitje gaan zitten. Zich makkelijk maken)* Juffrouw! Juffrouw!

AGNES: Mevrouw Pieternel?

PIETERNEL: De stoelen zitten echt prima hoor. Echt makkelijk.

AGNES: Mooi, blij te horen. Blijft u maar lekker zitten dan.

PIETERNEL: Zal ik doen. Dank je wel. *(schuurt zich in makkelijke zit)* He, he dat zit echt goed. *(genietend rondkijken)*

(vanuit achter in zaal komt Gaby op, evt dwars door publiek terwijl ze hoogachtig de mensen opzij dirigeert)

GABY: *(zeer net gekleed.* Laat me even door. Opzij. Vooruit ik heb haast. Ga nu eens opzij. *(op naar balie)* He, he daar ben ik dan.

AGNES: Goedendag. U bent?

GABY: Gaby. Zet die domme taxichauffeur me bij de verkeerde ingang af. Moest ik dwars door die wachtende mensen naar hier. En opzij gaan? Ze denken alleen maar aan zichzelf. Denk je nu echt dat ze even opzij gaan? Moet je vriendelijk vragen anders doen ze het ook nog niet eens. Nee, het mensdom veranderd. Ze hebben niets meer voor elkaar over.

AGNES: Sommige mensen wel ja. Maar u gaat met ons op reis dus.

GABY: Inderdaad meisje, dat is wel de bedoeling. Ik hoorde dat jullie nieuw zijn en gun jullie een kans. Mocht het zo zijn dat de service beneden alle peil is, is dit de laatste en eerste keer dat ik met jullie gevlogen heb.

AGNES: Nou dan zullen we u beslist meer zien. Mag ik uw papieren?

GABY: Maar natuurlijk meisje. Eens kijken waar is mijn Gucci?

AGNES: Uw Gucci? Dieren mogen niet in het vliegtuig mevrouw. Ik kan wel...

GABY: Dieren? Wat voor dieren?

AGNES: Nou u zoekt uw Gucci. Ik neem aan dat, dat een hond of zoiets is?

GABY: Een hond? (*rondkijken*) Waar dan? Laat hem niet te dichtbij komen want ik ben allergisch voor hondenharen en poezenharen en hamsterharen en parkietharen.

AGNES: Veren.

GABY: Veren?

AGNES: Een parkiet heeft veren, geen haren. Een parkiet is een vogel, net als een kanarie en ..eh een..

GABY: (*bozig*) Wat kan mij dat schelen. Maar waar is die hond nu?

AGNES: Dat moet u weten. U zoekt hem.

GABY: Ik zoek hem? Hoe kan dat nou? Mijn hond is thuis. Gelukkig want ik heb mijn anti-allergiepil niet genomen. Tegen de hondenharen begrijp je en als er nu een hond verschijnt blijf ik niezen en springen de tranen in m'n ogen. Kan ik natuurlijk niet hebben want dan loopt mijn mascara helemaal uit.

AGNES: (*geduldig*) En u vraagt net aan mij waar uw Gucci is.

GABY: Ja, ik zoek mijn handtas. Die is van Gucci, dat is het merk.

AGNES: O neemt u mij niet kwalijk. Ik dacht echt dat u uw hond... (*wegwerpgebaar*) Sorry, mijn fout. Uw papieren zitten dus in uw tas en die heet ..eh die is van Gucci. Nu begrijp ik het.

GABY: He, he eindelijk. Och hier staat hij. (*pakt tas*) Eens kijken de papieren. (*zoekt in tas*) Ja hier zijn ze. (*geeft papieren*) Ik neem aan dat ik de beste plek krijg in de businessclass?

AGNES: Ik doe mijn best mevrouw. (*druk doende achter computer*)

GABY: (*rondkijken*) Ik moet zeggen dat jullie het aardig voor elkaar hebben. Ziet er netjes uit. Simpeltjes, maar toch. Als de rest ook zo is netjes is mag ik niet klagen. Niet dat ik veel klaag hoor. Ik ben een heel begripvol iemand.

AGNES: Dat is prettig te horen mevrouw. Kijk eens hier zijn uw papieren weer. Ik heb U een mooi plekje gegeven. Aan het raam.

GABY: Goed gedaan meisje. Dat klinkt goed. Ik neem aan dat ik daar moet wachten?

PIETERNEL: (*opstaan en haastig naar balie, duidelijk ongemakkelijk*) Mag.. mag ik iets vragen?

AGNES: Maar natuurlijk. Wat kan ik voor U doen?

GABY: Daar dus? Waar die mevrouw vandaan komt?

AGNES: Inderdaad.

GABY: Mooi, dank je meisje. (*loopt richting zitje*)

AGNES: Sorry. Wat kan ik voor u doen?

PIETERNEL: (*ongemakkelijk*) Ik..ik wilde vragen of...

GABY: (*omdraaien*) Zeg meisje, kan ik hier ergens iets te drinken krijgen? Ik zie hier nergens iets om drinken of eten te bestellen.

AGNES: Ik zal direct kijken of ik iets voor u kan vinden. In de toekomst willen we nog een bar maken, maar het geld was op.

GABY: Geld op? Je kunt bij de bank toch wel een krediet krijgen? *(zucht)* Nou dat begint al niet best. Hoop dat de vlucht straks beter is. *(kijkt verveeld rond)*

PIETERNEL: *(nog steeds ongemakkelijk, wippen)* Me.. mevrouw wat ik dus wilde vragen. Is.. is hier ergens een wc?

AGNES: Een toilet zegt U? *(druk wijzen)* Maar natuurlijk dan gaat U terug door die deur en dan ziet u vanzelf aan de rechterkant de toiletten.

PIETERNEL: O.. dat kan ik wel vinden denk ik. *(haastig af)*

AGNES: *(loopt naar de verveeld zittende A)* U wilde iets drinken?

GABY: *(schudt hoofd)* Wat een vraag zeg. Maar natuurlijk. Je denkt toch niet dat ik op een droogje ga zitten? Het is al erg genoeg dat ik nog een tijdje hier moet zitten. Heb je iets met alcohol? Een oppeper kan ik wel gebruiken.

AGNES: Het spijt me maar de alcoholvergunning is nog niet binnen. We mogen alleen maar fris schenken.

GABY: *(diepe zucht)* Ook dat nog. Geen lekkere cocktail of zoiets. Nee een droog sapje. Geef me dan maar een jusje. Graag vers.

AGNES: Een jus d'orange gaat het worden. Een ogenblik. *(haastig af deur privé)*

GABY: *(zucht, pakt tijdschrift verveeld bladeren kijkt dan voorkant)* Ook dat nog een tijdschrift van drie maanden terug. Zullen ze wel goedkoop op de kop getikt hebben bij een kringloopwinkel of zo. *(gooit blad op tafeltje)* Wat een amateuristisch gedoe zeg. *(kijkt rond)* Moet wel zeggen dat ze het keurig aangekleed hebben. Weliswaar wat eenvoudig maar netjes. Dat pleit dan weer in hun voordeel. Nou ja we zullen het wel zien. Kan ik aan m'n vrindinnen een leuk, sappig verhaal vertellen.

PIETERNEL: *(weer op)* He, dat lucht op. *(loopt naar zitje)* U gaat ook mee?

GABY: *(verbaasd)* Ja, wat dacht u dan? Dat ik hier zomaar zit? Nee, natuurlijk ga ik mee. Tenminste als dat vliegtuig nog vertrekt.

PIETERNEL: O, ja inderdaad. U.. u moet weten dat ik nog nooit gevlogen heb. Vind het toch wel spannend hoor. Zo'n eerste keer.

GABY: Och alles went tenslotte he?

PIETERNEL: Ja, behalve een vent zeggen ze wel eens. *(lacht)*

GABY: *(lacht gemaakt, daarna weer ernstig)*

PIETERNEL: Vond hem wel aardig. En U?

GABY: Ik? Wat ik?

PIETERNEL: Ik bedoel, heeft u al meer gevlogen?

GABY: O ja hoor. Zowat de hele wereld over.

PIETERNEL: O dan bent u het wel gewend. Ze zeggen dat het (*gebaar*) opstijgen en (*gebaar*) dalen het ergst is. Je wordt als het ware naar achteren gedrukt (*doet voor*) en bij het dalen naar voren (*doet voor*)

GABY: (*haalt schouders op*) Och dat valt allemaal wel mee. Je voelt inderdaad wel iets maar dat is niet hinderlijk. Sommige mensen voelen een kriebel in de buik.

PIETERNEL: Een kriebel in de buik? U bedoelt een soort van vlinders net alsof je verliefd bent?

GABY: He? Verliefd? Inderdaad, zo zou je het kunnen noemen ja. Alleen gaat dit gevoel snel voorbij want als je eenmaal boven bent is alles weer gewoon. En verliefdheid kan langer duren. (*bedenklijk*) Hoewel soms is dat ook snel over en wordt het een sleur.

PIETERNEL: Och heeft u dat ook? Dat is in mijn huwelijk precies zo. Toen ik mijn Bertus ontmoette leefde ik op een roze wolk, nu soms in een zware onweersbui.

GABY: Zou het echt niet weten. Voordat het een sleur werd dumpte ik de mannen meestal.

PIETERNEL: Da's ook een manier. Daar zegt u zoiets. Daar heb ik eigenlijk nooit bij stil gestaan. Maar dat kan ik mijn Bertus nu niet meer aandoen. Maar u zei mannen, (*samenzweerderig*) even tussen ons meisjes, hoeveel heeft u er dan gehad?

GABY: Mannen? O eens kijken.. (*denkt na en telt op vingers*)

AGNES: (*weer op met eenvoudig dienblaadje en glas jus d'orange*) Kijk eens. Het duurde iets langer omdat ik ..eh de sinaasappels nog moest ..eh persen. (*zet glas neer*) Alstublieft. (*loopt richting balie*)

GABY: Dank je. Zeg hoe zijn de weersverwachtingen tijdens de vlucht?

AGNES: De weersverwachtingen? Zover ik weet.. (*zoekt in papieren*) eens kijken waar heb ik het? Ha, hier. Het eerste half uur rustig en daarna enige turbulentie.

PIETERNEL: Turbulentie? Wat is dat?

AGNES: Stelt niet veel voor hoor. Maar dat is dat het vliegtuig wat heen en weer beweegt. (*doet voor*)

PIETERNEL: (*angstig*) Heen.. heen en weer .. beweegt? En... en wij zitten daar dan in?

GABY: Ja, natuurlijk. Dacht je soms dat we uitstapten of gingen landen voor een beetje turbulentie? Nee hoor we gaan dwars door het slechte weer heen. Ik ben eens naar Dubai gevlogen en we

hadden zoveel turbulentie dat de broodjes vastgeplakt zaten aan het plafond. Zo erg ging dat vliegtuig tekeer.

PIETERNEL: (*angstig*) Brood.. broodjes boven aan het plafond? O.. ik.. ik moet weer. (*haastig af*)

GABY: (*schudt hoofd*) Dat gaat nooit iets worden.

AGNES: Och dat zal wel meevallen. Als ze eenmaal merkt hoe relaxed vliegen is, valt er een last van haar schouders.

GABY: Ja, ja als het alleen maar een last is en geen heel vliegtuig. (*kijkt horloge*) Hoe lang is het nog?

AGNES: Nou, het duurt nog wel even. U was wel heel vroeg hoor.

JANS: (*op deur opkomst, gewoon gekleed, in deuropening*) Ik denk dat we hier moeten zijn. Heeft die politieagent toch gelijk gehad. Kom maar ..eh Kees.

IDA: (*achter toneel met ietwat zware stem*) Ja, ja ik kom. Vooruit loop eens door. (*op duidelijk vrouw gekleed als man, snor en zonnebril op, probeert steeds met zware "mannenstem" te praten maar schiet af en toe uit*) Daar ben ik dan. (*sjouwt koffer met zich mee*) He, he is me dat sjouwen. Ik ben dat niet meer gewend normaal doet mijn ma..

JANS: (*schiet hoestbui*) Je bedoelt natuurlijk dat de kruier dat normaal doet.

IDA: Wie?

JANS: De kruier. Iemand die de koffer voor je draagt. Maar die (*overdreven*) konden we nu vinden en daarom draag jij nu zelf de koffer (*heel overdreven*) Kees!!

IDA: (*verbaasd*) Kees? (*omkijken*) Ik zie helemaal geen...

JANS: (*haastig*) O kijk daar is de balie. Ik zal er eens naar toegaan (*overdreven*) Kees. (*naar balie*)

IDA: Kees? Maar wie is nu toch Kee... (*begrijpend*) O ja dat ben ik zelf. Ik kom er aan hoor Jans. (*pakt koffer en ook naar balie*) Zo daar zijn we dan.

AGNES: Een goede morgen mevrouw en mijnheer. Welkom bij vliegmaatschappij Rondom Terug.

JANS: Dank je wel. Blij dat we er zijn. Was wel een eindje lopen he Kees?

IDA: (*staat er afwachtend bij*)

JANS: (*overdreven*) Kees, ik zeg tegen de stewardess dat het nogal een eindje lopen was.

IDA: (*kijkt*) He? (*hoest*) Ja, ja nou het was zeker een eind lopen en dan ook nog eens met die zware koffer.

AGNES: Maar U had toch een karretje kunnen nemen? Had de koffer zo op kunnen zetten en had U makkelijk hier naar toe kunnen rijden hoor.

IDA: We.. *(hoest)* We hadden geen ..eh kleingeld voor zo'n karretje. Daarom heb ik de koffer steeds moeten dragen. *(zwaait met arm J. kan steeds net op tijd wegduiken)*

AGNES: Ja, we zijn de laatste vliegmaatschappij die erbij is gekomen en *(noemt bekende vlieghaven in buurt van opvoering)* had nog net dit plaatsje vrij. Maar we zullen uw papieren eens bekijken. U heeft de papieren van ons ontvangen?

JANS: Klopt. Die hebben thuis gestuurd gekregen. *(P. komt weer op en staat te wachten bij balie, achter I.)* U moet namelijk weten dat wij een prijs gewonnen hebben.

AGNES: Een prijs gewonnen. Wat leuk. Gefeliciteerd. En waar heeft u die prijs gewonnen?

PIETERNEL: Mijnheer mag ik er even langs? *(I. reageert niet)*

JANS: Bij u. We hebben de prijs bij u gewonnen!

AGNES: Bij ons? Heeft u een prijs bij ons gewonnen?

JANS: Ja, we hebben een tijdje geleden een kruiswoordpuzzel ingevuld. U weet wel zo'n kruiswoord waar je dan sommige letters onderin vakjes moet invullen en dan komt er een zin uit. Nou en toen kregen we een tijdje later bericht dat we gewonnen hadden, he Kees?

IDA: *(niet reageren)*

JANS: Niet dan Kees?

IDA: He? O ja we hadden gewonnen. Toch? *(pakt aan snor)*

JANS: En nu hebben we een reis gewonnen.

AGNES: Maar dat is leuk. Gefeliciteerd zeg.

PIETERNEL: Mijnheer mag ik er even langs? *(I. reageert niet, G zit nieuwsgierig te luisteren, P wringt zich met moeite langs I en gaat zitten)*

AGNES: En hoe is de naam?

(gelijktijdig)

JANS: ter Vure.

IDA: Teurlings.

(J en I kijken elkaar aan)

AGNES: *(verbaasd)* Hoe zegt u?

JANS: Ter Vure. We heten ter Vure, al jaren he *(overdreven)* Kees? Schat??

IDA: *(knikt heftig)* Ja hoor, al lang. Net zolang we getrouwd zijn he Jans? Ter Vure.

JANS: O ja. We zijn al lang heel gelukkig getrouwd. *(drukt kus op wang I)*

IDA: *(veegt haastig wang af, daarna haastig aan snor pakken)*

AGNES: Och en hoe lang bent u getrouwd?

(gelijktijdig)

JANS: 35 jaar

IDA: Volgende week 40 jaar.

(J en I kijken elkaar aan)

AGNES: Hoelang zei u ook weer was u getrouwd?

JANS: 35 jaar. I ..eh Kees rekent er ook de jaren bij dat we ..eh verloofd waren.

IDA: Ja, *(hoest)* ik reken er ook de jaren bij van onze gelukkige verloving. Ja, dat was vroeger he. Toen was je nog jaren verloofd. Nu is dat allemaal anders.

JANS: Ja, nu is het een heel andere tijd. Alles kan tegenwoordig.

IDA: Kijk maar naar de tv. Daar zie je toch de gekste dingen op. *(doet voor, als een model, spel)* Ze lopen tegenwoordig in hun blootje door je beeld. Hup van links naar rechts en soms nog terug ook en die mannen maar zwaaien met hun... ..eh hun.. nou ja hun dinges en wij ..eh.. vrouwen lopen te pronken met onze.. nou ja met ons alles zal ik maar zeggen. Nou dat was vroeger niet hoor. Ik moest van mijn moeder altijd van die hooggesloten truitjes aan zodat Karel er niet makkelijk bij kon.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto